

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.590 van 28 juni 1996
in de zaak A. 67.735/X-6249.**

In zake : Michel CORYN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 20 februari
1996 namens Dirk CORYN werd ingediend door zijn raadsman
D. LINDEMANS, advocaat te Brussel, om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"- Het Koninklijk Besluit nr. 1052 van 21 december
1995 houdende bevordering (onder meer) tot de graad
van luitenant-kolonel binnen de Landmacht van :
- de heren J. GOUTSMIT, A. REYNAERT en DEFRASNE
(Korps van de infanterie);
- de heren J. WALTHER, P. BERNARD en C. CUYLITS
(Korps van de pantsertroepen);
- de heren J. WARNEZ, G. CLEMENT en D. HEMELRIJCK
(Korps van de artillerie);
- de heer H. DEWILDE (Korps van het licht
vliegwezen);
- de heren R. VERDONCK en J. VANDEVONDEL (Korps
van de genie);
- de heer J. RENDERS (Korps van de
transmissietroepen);
- de heren B. TONON, A. FRANCOIS, A. PINCHEMAIL,
R. DE BRANDT en B. OPSOMMER (Korps van de logistiek);
in zoverre met dat besluit de voormelde personen
worden bevorderd;
- en de aanbevelingen tot voordracht
d.d. 16 november 1995 van het bevorderingscomité op
grond waarvan de voordracht aan de Koning is geschied
en op grond waarvan dit besluit is genomen;
- de impliciete weigering om hem te bevorderen tot
de graad van luitenant-kolonel";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 1996, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 11 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, en van Majoor R. GERITS en luitenant-kolonel J. GOVAERT, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De kandidatuur van verzoeker tot het verwerven van de graad van luitenant-kolonel wordt onderzocht in 1991, 1992, 1993 en 1994. Hij wordt niet batig gerangschikt door het bevorderingscomité.

1.2. Op 30 april 1995 wordt met betrekking tot verzoeker een "voordracht tot de graad van luitenant-kolonel" en een "signalementsnota" opgesteld.

1.3. Op de bevorderingsvoordracht adviseert Kolonel SBH MICHAUX, eerste overheid, "gunstig". Hij beoordeelt verzoeker "geschikt" om de functies van de hogere graad uit te oefenen uit het oogpunt van de morele en de fysieke geschiktheid. Met betrekking tot de geschiktheid uit het oogpunt van de beroepsgeschiktheid geeft hij verzoeker de kwalificatie "zeer goed" in commandofuncties, in staffuncties en in andere functies ("professor").

Op 3 mei 1995 geeft Kolonel van het vliegwezen J. DOCHY, tweede overheid, een identiek advies, met dien verstande dat bij de beoordeling van de beroepsgeschiktheid in "andere functies" wordt vermeld "Mil Prof" (= militair professor).

Op 5 mei 1995 geeft Generaal-majoor G. SIMONS, derde overheid, "gunstig" advies met betrekking tot de bevordering van verzoeker.

1.4. Kolonel SBH MICHAUX stelt eveneens op 30 april 1995 een signalementsnota op met betrekking tot de "persoonlijkheid" en de "wijze van dienen" van verzoeker. Voor de vijftientig te beoordelen factoren wordt tweeëntwintig maal de vierde kwalificatie (op vijf) en driemaal de derde kwalificatie (op vijf) toegekend.

Op 3 mei 1995 gaat Kolonel J. DOCHY akkoord met deze beoordeling.

Op 5 mei 1995 gaat Generaal-majoor SIMONS eveneens akkoord met deze beoordeling. Hij geeft de

volgende aanvullende beoordeling : "Betrokkene bezit ruimschoots de kwaliteiten voor de functies van een luitenant-kolonel".

1.5. Op 16 november 1995 onderzoekt het comité van het korps van de artillerie de kandidaturen voor de graad van luitenant-kolonel. Er blijken 29 kandidaturen te zijn, waaronder verzoeker.

De notulen vermelden dat de Stafchef van de Landmacht, in de taal van de belanghebbende, elke kandidaat voorstelt op grond van de gegevens die in de persoonlijke dossiers en in de bevorderingsvoordrachten van de onderzochte kandidaten voorkomen. Voor elk van hen worden de meest markante eigenschappen van hun persoonlijkheid belicht. Met betrekking tot verzoeker wordt vermeld :

"Militair Administrateur. Heeft een licentie in management aan de KUL behaald. Heeft ervaring in begroting. Is thans Militair Hoogleraar bij het Departement paraatstelling van het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie (KHID)";

Uit de notulen blijkt dat de Stafchef van de Landmacht de kandidaten onderling vergelijkt en een rangschikking voorstelt, ingedeeld volgens waardeschalen, en in elk van deze, gerangschikt naar hun relatieve anciënniteit. Aldus worden in dit voorstel de Officier G. CLEMENT in de hoogste waardeschaal (groep A) gerangschikt; de Officieren BEYENS, DORJON, OLIVIER, WARNEZ, TIGNY, HEMERYCK, MISSIAEN, DUBUISSON, THIRION en SIMON worden in groep B gerangschikt; tien officieren waaronder verzoeker worden in groep C gerangschikt; vijf officieren worden in groep D gerangschikt; twee officieren worden in groep E gerangschikt.

Op grond van een voorafgaand onderzoek van de persoonlijke dossiers en van de bevorderingsvoor- drachten beoordelen de leden van het comité de rang- schikking in groepen voorgesteld door de Stafchef van de Landmacht. Na bespreking keuren alle leden bij unanimi- teit de verdeling in waardegroepen goed.

De voorzitter van het bevorderingscomité deelt mee dat maximum tien betrekkingen mogen toegekend worden.

De Stafchef van de Landmacht stelt de aanbeveling voor van twee kandidaten en rechtvaardigt zijn keuze. Het betreft in volgorde de Officieren G. CLEMENT en D. HEMERYCK. Met betrekking tot G. CLEMENT vermeldt het gemotiveerd advies :

"Zijn hogere vorming, zijn grote ervaring in staf, zijn beschikbaarheid maken hem ten zeerste geschikt voor het uitoefenen van de functies verbonden aan de hogere graad";

Met betrekking tot D. HEMERYCK vermeldt het gemotiveerd advies :

"Zijn gespecialiseerde vorming, zijn grote techni- sche ervaring vooral in het domein van de munities maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies verbonden aan de hogere graad";

Verzoeker wordt in dit voorstel van aanbe- veling niet vermeld. De leden van het comité waarderen ieder voor zich de keuze van de Stafchef. Het comité keurt bij unanimiteit de voorgestelde rangschikking goed.

Het comité beveelt aan de minister de volgende kandidaten aan voor het toekennen van de twee betrekkingen : D. HEMERYCK en G. CLEMENT.

1.6. Eveneens op 16 november 1995 wordt de kandidatuur van verzoeker voor de graad van

luitenant-kolonel nogmaals onderzocht, ditmaal door het interkorpsencomité van de landmacht.

Er blijken 29 kandidaten te zijn van het korps van de infanterie, 18 kandidaten van het korps van de pantserstroepen, 29 kandidaten van het korps van de artillerie, waaronder verzoeker, 2 kandidaten van het korps van het licht vliegwezen, 16 kandidaten van het korps van de genie, 10 kandidaten van het korps van de transmissietroepen, en 44 kandidaten van het korps van de logistiek.

De notulen vermelden dat de kandidaten werden voorgesteld in de respectievelijke korpscomités en dat de Stafchef voor elk van hen de meest markante eigenschappen van hun persoonlijkheid heeft belicht.

Uit de notulen blijkt dat de Stafchef de kandidaten die niet werden onderzocht of die niet zijn behouden in de korpscomités, opnieuw vergelijkt en een rangschikking voorstelt, ingedeeld volgens waardeschaalen, en in elk van deze, gerangschikt naar hun relatieve anciënniteit. Aldus worden in dit voorstel gerangschikt in :

Groep I

Infanterie : 11 officieren, waaronder A. REYNAERT

Pantserstroepen : 6 officieren, waaronder P. BERNARD

Artillerie : 9 officieren, waaronder J. WARNEZ

Genie : 6 officieren, waaronder R. VERDONCK

Transmissietroepen : 2 officieren

Logistiek : 16 officieren, waaronder B. TONON en
A. FRANCOIS

Groep II

Infanterie : 9 officieren

Pantserstroepen : 5 officieren

Artillerie : 10 officieren, waaronder verzoeker

Licht Vliegwezen : 1 officier

Genie : 4 officieren

Transmissietroepen : 3 officieren

Logistiek : 16 officieren

Groep III

Infanterie : 7 officieren

Pantserstroepen : 5 officieren

Artillerie : 7 officieren

Genie : 4 officieren

Transmissietroepen : 4 officieren

Logistiek : 8 officieren

Op grond van een voorafgaand onderzoek van de persoonlijke dossiers en van de bevorderingsvoor- drachten beoordelen de leden van het comité de rang- schikking in waardegroepen voorgesteld door de Stafchef van de Landmacht. Na bespreking keuren alle leden bij unanimitéit de verdeling in waardegroepen goed.

De voorzitter van het bevorderingscomité deelt mee dat maximum zes betrekkingen mogen toegekend worden.

De Stafchef van de Landmacht stelt de aanbeveling voor van zes kandidaten en rechtvaardigt zijn keuze. Het betreft in volgorde de Officieren A. FRANCOIS (Logistiek), R. VERDONCK (Genie), P. BERNARD (Pantserstroepen), A. REYNAERT (Infanterie), J. WARNEZ (Artillerie), en B. TONON (Logistiek). Met betrekking tot A. FRANCOIS, P. BERNARD, en B. TONON vermeldt het gemotiveerd advies telkens :

" Ses qualités et son rendement élevé dans toutes les fonctions exercées le rendent très apte à exercer les fonctions du grade supérieur".

Met betrekking tot R. VERDONCK vermeldt het gemotiveerd advies :

" Zijn hogere militaire vorming, zijn hoog rende- ment in alle uitgeoefende functies en zijn beroeps- bekwaamheid maken hem zeer geschikt voor het uitoe- fenen van de functies verbonden aan de hogere graad".

Met betrekking tot A. REYNAERT vermeldt het gemotiveerd advies:

"Zijn hoedanigheden en zijn hoog rendement in alle uitgeoefende functies maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies verbonden aan de hogere graad".

Met betrekking tot J. WARNEZ vermeldt het gemotiveerd advies :

"Zijn hogere militaire vorming, zijn hoog rendement in alle uitgeoefende functies, zijn beschikbaarheid en zijn beroepskennis maken hem zeer geschikt voor het uitoefenen van de functies verbonden aan de hogere graad".

Verzoeker wordt in dit voorstel van aanbeveling niet vermeld.

De leden van het comité waarderen ieder voor zich de keuze van de Stafchef. Het comité keurt bij unanimité de voorgestelde rangschikking goed.

Het comité beveelt aan de minister de volgende kandidaten aan voor het toekennen van de zes betrekkingen : A. REYNAERT, P. BERNARD, J. WARNEZ, R. VERDONCK, B. TONON en A. FRANCOIS.

1.7. Met een nota van 22 november 1995 deelt Kolonel SBH J-P. BOVY, secretaris van de bevorderingscomités, aan verzoeker mee dat het comité zijn kandidatuur voor het verwerven van de hogere graad onderzocht heeft, dat het hem niet batig heeft gerangschikt en dat het niet mogelijk is geweest hem tot de hogere graad aan te bevelen.

1.8. Bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 1052 van 21 december 1995 worden bij de landmacht de volgende majoors op 26 december 1995 benoemd tot luitenant-kolonel :

- korps van de Infanterie : J. GOUTSMIT, A. REYNAERT en R. DEFRAISNE
- korps van de Pantserstroepen : J. WALTHER, J. CUYLITS en P. BERNARD

- korps van de Artillerie : J. WARNEZ, D. HEMERYCK en G. CLEMENT
- korps van het Licht Vliegwezen : H. DE WILDE
- korps van de Genie : R. VERDONCK, J. VANDEVONDEL, D. MEGANCK
- korps van de Transmissietroepen : J. RENDERS
- korps van de Logistiek : B. TONON, A. FRANCOIS, A. PINCHEMAIL, R. DE BRANDT en B. OPSOMMER.

In de aanhef van het koninklijk besluit van 21 december 1995 wordt verwezen naar :

- de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger (...),
- de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst en der reserve-officieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst (...),
- het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering der beroepsofficieren van de land- de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, inzonderheid op artikel 11 gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 oktober 1976,
- het koninklijk besluit van 7 februari 1994 betreffende de voortgezette vorming van de lagere officieren van het actief kader van de krijgsmacht en de beroepsproeven, door de beroepsofficieren van de krijgsmacht af te leggen met het oog op de bevordering tot de graad van majoor of tot een gelijkwaardige graad.

De motivering van het koninklijk besluit luidt verder als volgt :

"Overwegende dat de bevorderingscomités van 16 november 1995 ons de volgende officieren gunstig hebben aanbevolen voor bevordering tot de hogere graad en dat ze aan de bevorderingsvoorwaarden voldoen".

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1.1. Overwegende dat niet duidelijk uit het verzoekschrift tot schorsing blijkt of met de tweede bestreden beslissing de nota van 22 november 1995 bedoeld wordt waarmee Kolonel SBH J.-P. BOVY, secretaris van de bevorderingscomités, aan verzoeker meedeelt dat het comité hem niet batig gerangschikt heeft en hem niet voor de hogere graad heeft aanbevolen, ofwel de adviezen bedoeld worden van 16 november 1995 van het bevorderingscomité van het korps van de artillerie en van het interkorpsencomité;

2.1.2. Overwegende dat indien de tweede bestreden beslissing de nota van 22 november 1995 is, vastgesteld moeten worden dat deze nota een kennisgeving is in uitvoering van artikel 28 van het ministerieel besluit van 31 maart 1971 betreffende de samenstelling en de werking van de bevorderingscomités; dat een dergelijke kennisgeving een uitvoeringsmaatregel is, niet griefhoudend voor verzoeker en derhalve niet voor schorsing vatbaar; dat het verzoekschrift tot schorsing niet ontvankelijk is in de mate het gericht is tegen de kennisgeving van 22 november 1995; dat indien de tweede bestreden beslissing de adviezen van de bevorderingscomités zijn, vastgesteld moet worden dat het advies van een bevorderingscomité om een kandidaat niet aan te bevelen voor bevordering tot de hogere graad, slechts een voorbereidende handeling is die niet het voorwerp kan zijn van een annulatieberoep en derhalve van de vordering tot schorsing, aangezien noch de minister van Landsverdediging, noch de Koning erdoor gebonden zijn; dat de vordering tot schorsing, ingesteld tegen de adviezen van de bevorderingscomités bijgevolg niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende, wat de derde bestreden beslissing betreft, dat artikel 41 van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, en de zeemacht en van de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst, zoals gewijzigd door de wet van 28 december 1990, bepaalt dat de graden van hoofd- en opperofficier naar de keuze van de Koning worden verleend volgens de regels die Hij bepaalt; dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst de keuzemogelijkheid bij benoeming aan de Koning laat; dat de overheid derhalve over een discretionaire bevoegdheid beschikt; dat verzoeker derhalve geen belang heeft om de vernietiging te vorderen van de impliciete weigering hem tot luitenant-kolonel te benoemen; dat de vordering tot schorsing in die mate niet ontvankelijk is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, van artikel 8 van het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst en van

artikel 17 van het ministerieel besluit van 31 maart 1971 betreffende de samenstelling en de werking van de bevorderingscomités, doordat de bestreden beslissingen werden genomen zonder objectieve vergelijking van de titels en de verdiensten van alle kandidaten voor de bevordering tot de graad van luitenant-kolonel, terwijl de in het middel vermelde bepalingen de adviserende, voordragende en benoemende overheid verplichten om tot een objectieve vergelijking van de titels en de verdiensten van alle kandidaten over te gaan;

3.1.2.1. Overwegende dat artikel 8 van het genoemd koninklijk besluit van 7 april 1959, gewijzigd door het koninklijk besluit van 25 juni 1991, luidt als volgt :

"Het bevorderingscomité brengt advies uit over de geschiktheid van de kandidaten om het ambt van de hogere graad te vervullen.

Op basis van het gemotiveerd advies van de officier belast met het voordragen van de kandidaturen worden de respectieve verdiensten van de kandidaten vergeleken.

De meest verdienstelijke kandidaten worden aanbevolen binnen het door de Minister van Landsverdediging vastgesteld maximum aantal opengestelde plaatsen.

De opeenvolgende etappes in de adviesvorming van het bevorderingscomité worden bekrachtigd door één of meerdere stemmingen.

De beraadslagingen van het bevorderingscomité zijn geheim";

dat artikel 17 van het genoemd ministerieel besluit van 31 maart 1971, gewijzigd door de ministeriële besluiten van 19 juli 1974, 27 oktober 1976 en 28 juli 1995, luidt als volgt :

"De bevorderingscomités zijn gelast onder de kandidaten wier kandidatuur wordt onderzocht, diegenen aan te duiden die zij het meest geschikt achten te zijn om de functies van de hogere graad uit te oefenen. Hiertoe beoordelen de leden de professionele, morele, karakteriële en lichamelijke hoedanigheden van de kandidaten ten einde hun rendement te schatten in de hogere functies die hun zouden kunnen worden opgedragen bij hun korps, bij

een organisme voor alle korpsen of voor alle krijgsmachtdelen bij de hoofdkwartieren of bij de nationale of intergeallieerde instellingen.

De persoonlijke dossiers en de bevorderingsvoordrachten van de kandidaten worden, vóór de vergadering van het comité, ter beschikking gehouden van de leden ervan";

3.1.2.2. Overwegende dat verzoeker zijn middel enkel ontvankelijk kan invoeren ten aanzien van de benoemde kandidaten waarmee hij moest vergeleken worden; dat dit de Majors G. CLEMENT en D. HEMERYCK (vergelijking in het korps van de artillerie), en de majors A. REYNAERT, P. BERNARD, J. WARNEZ, R. VERDONCK, B. TONON en A. FRANCOIS (vergelijking in het interkorpscomité van de landmacht) zijn; dat de kandidatuur van verzoeker niet werd vergeleken met de kandidaten J. GOUTSMIT, R. DEFASNE, J. WALTHER, C. CUYLITS, H. DE WILDE, J. VANDEVONDEL, J. RENDERS, A. PINCHEMAIL, R. DE BRANDT en B. OPSOMMER, die werden aanbevolen in de schoot van de bevorderingscomités van het korps waartoe zij behooren; dat de kandidatuur van verzoeker niet kan, noch moest onderzocht worden in de andere bevorderingscomités;

3.1.2.3. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de persoonlijke dossiers van de verschillende kandidaten, met inbegrip van de signaleringsnota's en de bevorderingsvoordrachten, vóór de vergadering van de bevorderingscomités op 16 november 1995, ter beschikking werden gehouden van de leden van de bevorderingscomités, zoals voorgeschreven door artikel 17, tweede lid, van het voormelde ministerieel besluit van 31 maart 1971; dat dit blijkt uit de nota's waarmee de vaste en tijdelijke leden van de bevorderingscomités werden uitgenodigd en waarin uitdrukkelijk werd bepaald waar en wanneer de bevorderingsdossiers konden worden geraadpleegd; dat blijkt dat de leden van het bevorderingscomité over een "synthesefiche" voor de verschillende kandidaten beschikten, "synthesefiche"

waarin de relevante gegevens uit het persoonlijk dossier, de signalementsnota's en de bevorderingsvoordracht op synthetische wijze worden weergegeven; dat het niet kan betwist worden dat de leden van de bevorderingscomités over alle nodige gegevens beschikten om de verschillende kandidaten, met kennis van zaken en op objectieve gegevens, te vergelijken;

3.1.2.4. Overwegende dat uit de notulen van het bevorderingscomité van de artillerie blijkt dat de Stafchef van de Landmacht iedere kandidaat heeft voorgesteld op basis van de elementen van het persoonlijk dossier en de bevorderingsvoordracht; dat hij vervolgens de kandidaten onderling heeft vergeleken en een indeling in waardegroepen heeft voorgesteld; dat, op basis van de voorafgaande studie van de persoonlijke dossiers en van de bevorderingsvoordrachten, de leden van het bevorderingscomité de verdeling in waardegroepen voorgesteld door de Stafchef, hebben beoordeeld en er, na bespreking, met unanimité hun goedkeuring aan hebben gegeven; dat na bekendmaking van het aantal toe te wijzen plaatsen de Stafchef de aanbeveling van de kandidaten heeft voorgesteld en zijn keuze heeft gerechtvaardigd; dat vervolgens de leden van het bevorderingscomité het gemotiveerd voorstel van de Stafchef hebben beoordeeld en bij unanimité goedgekeurd;

3.1.2.5. Overwegende dat uit de bevorderingsvoordrachten van de uiteindelijk benoemde kandidaten en uit deze van verzoeker blijkt dat voor allen, met uitzondering van Majoor J. WARNEZ, een "zeer goed verwacht rendement in de hogere graad" werd gegeven; dat de verwerende partij in verband met Majoor J. WARNEZ stelt dat diens persoonlijk dossier minstens "gelijkwaardig" was aan dat van de andere kandidaten, dat de bevorderingsvoordrachten van J. WARNEZ opgesteld in 1993 en 1994 tweemaal de beoordeling "zeer goed" bevatten voor het "verwacht rendement in de hogere graad in

commandofuncties" en dat er geen objectieve reden is om aan betrokkene niet meer de vermelding "zeer goed" te geven; dat, wat de Majoors G. CLEMENT, D. HEMERYCK en J. WARNEZ betreft, die door het comité van de artillerie werden gerangschikt in de waardegroepen A en B, en verzoeker, die werd gerangschikt in de waardegroep C, moet worden vastgesteld dat ze allen een hoger militair brevet behaalden; dat de beoordeling van de globale vorming (basisopleiding, voortgezette vorming, attesten, brevetten, supplementaire vorming, ...) van deze officieren niet grondig verschilt, evenmin al de vergelijking van de elementen "oorlogsdiensten, onderscheidingen, vermeldingen, gelukwensen, straffen, veroordelingen"; dat, wat de signalementsnota gevoegd bij de bevorderingsvoordracht betreft, vastgesteld moet worden dat verzoeker gemiddeld 3,88/5 behaalde; dat Majoor G. CLEMENT gemiddeld 4,16/5 behaalde, Majoor J. WARNEZ gemiddeld 3,96/5 en Majoor D. HEMERYCK gemiddeld 4,24/5; dat verzoeker driemaal de score 3 behaalde; dat Majoor G. CLEMENT geen enkele maal deze score en de Majoors J. WARNEZ en D. HEMERYCK respectievelijk twee en eenmaal deze score behaalden; dat verzoeker geen enkele maal de maximumscore 5 behaalde; dat derhalve blijkt dat verzoeker op de signalementsnota minder goed scoorde dan de andere officieren die uiteindelijk tot luitenant-kolonel werden benoemd in het korps van de artillerie; dat, wat de kennis van de tweede taal betreft, verzoeker minder goed scoorde dan de andere genoemde kandidaten van het korps van de artillerie; dat verzoeker het brevet over de "wezenlijke kennis" van de tweede taal voor kandidaat-majoors behaald heeft met 55,50/100 en de Majoors G. CLEMENT, D. HEMERYCK en J. WARNEZ de "grondige kennis" van de tweede taal bezitten; dat derhalve de rangschikking van de Majoors G. CLEMENT, D. HEMERYCK, en J. WARNEZ in de waardegroepen A en B, en van verzoeker in de waardegroep C niet kennelijk onredelijk is;

3.1.2.6. Overwegende dat uit het notulen van het interkorpsencomité van 16 november 1995 blijkt dat de Stafchef opnieuw de kandidaten vergelijkt die niet onderzocht werden of die niet weerhouden werden in de korpscomités en voorstelt hen te rangschikken in waardegroepen; dat deze indeling in waardegroepen gesteund is op de indeling die reeds voordien in de bevorderingscomités van de verschillende korpsen was gebeurd; dat uit het voorstel van de Stafchef blijkt dat in groep I meerdere officieren van verschillende korpsen worden gerangschikt; dat dit de officieren zijn die in de korpsen infanterie, pantsertroepen, artillerie, genie, transmissietroepen en logistiek reeds in de waardegroepen A en B werden gerangschikt en die in hun korps niet werden aanbevolen; dat hiertoe, onder meer, behoren de Officieren A. REYNAERT (Infanterie), P. BERNARD (Pantsertroepen) J. WARNEZ (Artillerie), R. VERDONCK (Genie), B. TONON en A. FRANCOIS (Logistiek); dat in de Groep II de officieren werden geplaatst die in hun korps in de waardegroep C werden gerangschikt, waaronder verzoeker; dat het voorstel tot indeling in waardegroepen na beoordeling en bespreking door de leden van het bevorderingscomité unaniem wordt goedgekeurd; dat in de waardegroep I vijftig officieren gerangschikt zijn; dat evenwel slechts zes plaatsen konden worden toegekend; dat aldus kan worden aangenomen dat verzoeker, die werd gerangschikt in waardegroep II, niet werd aanbevolen door het interkorpsencomité; dat, op gemotiveerd voorstel van de Stafchef, na beoordeling, bespreking en goedkeuring door de leden van het interkorpsencomité, zes officieren worden aanbevolen voor bevordering tot de hogere graad van luitenant-kolonel; dat de voorgestelde officieren evenwichtig verdeeld zijn over de verschillende korpsen; dat de vergelijking van de titels en de verdiensten in het interkorpsencomité niet kennelijk onredelijk was;

3.1.2.7. Overwegende dat verzoeker geen gegevens aanvoert waaruit blijkt dat hij kennelijk grotere verdiensten had om voor bevordering te worden aanbevolen; dat niet blijkt dat er geen objectieve vergelijking van de titels en de verdiensten van de verschillende kandidaten voor bevordering tot de graad van luitenant-kolonel heeft plaatsgevonden; dat verzoekers eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden beslissingen geen motivering bevatten waarom omtrent de kandidatuur van verzoeker geen nuttige aanbeveling kan worden gedaan aan de voordragende minister, respectievelijk aan diens kandidatuur geen gunstig gevolg kan worden gegeven, terwijl de in het middel voormelde bepalingen de overheid -zo al niet de adviserende overheid, dan toch zeker de beslissende- ertoe verplichten om op afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de aanbeveling c.q. de benoemingsbeslissing ten grondslag liggen, en meer in het bijzonder waarom, als het resultaat van een vergelijking van titels en verdiensten van de diverse bevorderde personen, deze personen wel en verzoeker niet in aanmerking werden genomen;

3.2.2. Overwegende dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 29 juli 1991 blijkt dat de benoemende overheid moet vermelden waarom een bepaalde kandidaat wordt benoemd, doch niet waarom een andere niet wordt benoemd; dat het bestreden koninklijk besluit van 21 december 1995 "uitdrukkelijk" gemotiveerd is in de zin van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991; dat in de aanhef van het besluit, naast de verwijzing naar de ter zake toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, verwezen wordt naar het feit dat "de bevor-

deringscomités van 16 november 1995 Ons (= de Koning) de volgende officieren gunstig hebben aanbevolen voor bevordering tot de hogere graad en dat ze aan de bevorderingsvoorwaarden voldoen"; dat de motivering ook "afdoende" lijkt in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991; dat uit het administratief dossier en uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat het advies van het bevorderingscomité van het korps van de artillerie en van het interkorpsencomité gesteund is op, onder meer een deugdelijke en objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de benoemde officieren en van verzoeker; dat in deze omstandigheden de verwijzing in de motivering van het bestreden koninklijk besluit naar de aanbevelingen van het bevorderingscomité, waarbij de Koning zich heeft aangesloten, dan ook "afdoende" lijkt; dat verzoekers tweede middel niet ernstig is;

3.3. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.